

I øvrigt er det et forslag, som ikke er konsekvent. Det er jo et forslag, som f.eks. ikke harmonerer med, at man opretholder en 23-års-regel på udlejningsområdet, så man kan sige, at det ikke engang er en logisk oprydning i aldersgrænser, det er et rent og skært spareforslag, som rammer skævt.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Nu ved jeg, formanden vil gribe ind, hvis vi bliver ved med at diskutere noget, der ikke har med det her forslag at gøre, alt for meget, men jeg vil blot sige: Jeg har endnu ikke oplevet, at man kunne låne penge i sin ejerbolig uden at skulle betale renter. Så det kan godt være, at man får penge hjem, men det koster så også noget hver eneste måned. Det var blot det, jeg sådan brugte et par ord på at sige, nemlig at man jo først oplever værdistigningen i det øjeblik, man enten låner pengene – og de skal jo i øvrigt betales tilbage – eller sælger sin bolig. Så igen vil jeg sige, at det, at man oplever en værdistigning på papiret, gør ikke, at man kan købe brød for den hos bageren.

Jeg er ikke enig med fru Charlotte Fischer i, at det her ikke ensretter nogle regler. Det er jo og har i lang tid været sådan, at man, i det øjeblik man fylder 18 år, går ind og får nogle særlige rettigheder til at kunne oppebære en indtægt. Derfor mener vi også, at det er meget rimeligt, at man ensretter boligstøtte Lovgivningen, sådan at man, når man kan oppebære en anden indtægt fra det offentlige, også kan tage del i det, det koster at bo og leve.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg hørte til min store forundring ordføreren sige, at regeringen jo ikke bare vil bruge af de mange penge, der er i statskassen. Forundringen skyldes, at det ikke er så forfærdelig mange minutter siden, regeringen faktisk fik vedtaget et forslag, som gav 100 mio. kr. i skattelettelser til nogle af de rigeste i det her samfund, hvorefter vi nu står og behandler et forslag, som vil tage op til 77 mio. kr. fra nogle af de dårligst stillede.

Det er bare for sådan at få understreget, hvad det er for en profil, der er i det her forslag, og at det ikke er et spørgsmål om, at regeringen ikke vil bevilge penge, de bevilger bare til de bedst stillede, og her tager de fra de dårligst stillede.

Så bliver jeg også nødt til lige at rette en af de ting, ordføreren sagde, for så sent som i går lykkedes det regeringen at fratage de unge mulighederne for rent faktisk at få kontanthjælp. I dag er det sådan, at man ikke kan få kontanthjælp, der er tale om tvang. Der er nemlig indført uddannelsesvang i det her land, fra man fylder 18 år, og indtil man er 25 år.

Derfor er det ikke rigtigt, hvad ordføreren siger. Man kan ikke få kontanthjælp, når man som 18-årig har brug for at opretholde livet.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg synes aldrig, det er kønt, når man fra den her talerstol er nødt til at læse tal op. Jeg vil så gøre en undtagelse, fordi det er vigtigt for mig at slå fast, at når man taler om f.eks. SU, er der i SU-systemet indbygget en vurdering af den indkomst, som man i øvrigt måtte have i den husstand, hvor man bor, hvis man bor hjemme. Det vil altså sige, at netop i SU-systemet har vi også bakket op om, at hvis forældrenes indtægt ligger i den lave ende, får man en højere sats.

Det betyder jo altså, at uanset hvordan vi vender og drejer det her forslag, vil der ikke være nogen af de unge, der får SU, der vil opleve, at man samlet set i husstanden får en lavere indtægt med det her forslag. Det er det, der gør, at vi mener at kunne forsvare, at myndighedsalderen nedsættes – også i den henseende.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg ved ikke, om det er kønt at stå og læse tal op, men jeg ved i hvert fald, at ordføreren ikke svarede på det, jeg rent faktisk kommenterede ved forslaget.

For jeg forstår stadig væk ikke, hvordan man kan lave et forslag, som vil være en forringelse i forhold til, hvordan situationen er, indtil det her forslag bliver vedtaget. Det er en forringelse. Så begrundes ordføreren det med, at man ikke vil bruge af overskuddet, samtidig med at man bruger millioner af kroner på at give skattelettelser til de absolut rigeste. Det hænger ikke sammen.

Det hænger heller ikke sammen, hvis det skal være sådan nu for eftertiden, at det, de unge mennesker kan få i SU, nu skal bruges til at dække boligudgiften der, hvor de bor, i stedet for at give en mulighed for – ganske vist en minimal mulighed – at man kan opretholde livet, også som ungt menneske. Det er en forringelse, og det kan ordføreren kun indrømme.